1968 பிப்பிரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) நல்லம்பாக்கம் கிராமத்திலுள்ள பழைய ஏரி ஒன்றைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று தென் ஆற்காடு மாவட்டம், நல்லம்பாக்கம் உழவர்களிடமிருந்து பொதுப் பணித்துறை அமைச்சருக்கு 1966, மே மாதத்தில் முறையீடு ஒன்று வந்தது.

(இ) விரிவான புலனாய்வுக்காக இவ்வேலைத்திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுமாறு மேற்பார்வைப் பொறியாளர் உத்தரவுகள் பிறப்பித்துள்ளார்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் . ஏரியை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புப் போட்டிருக்கிறீர்கள்? அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற பதில் ஒருவகையில் இருக்கிறது, ஆனால் அங்கு இருக்கிற நிலைமை ஒன்றும் அப்படி இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதன்மூலம் 75 ஏக்கரா பாசன வசதிபெறும் என்பதாக நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது நடைபெற்றிருக்கிற ஆராய்ச்சிக் குறிப்பில் இருந்து நமக்குத் தெரியவருவது 25 ஏக்கராதான் பாசனவசதி பெறமுடியும் என்பதாகும். ஆகவே, அதற்கான முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமா என்ற கேள்வி இருந்தும் தொடர்ந்து பரிசிலனை நடைபெறுகிறது.

உர விநியோகம்

*42. **வினா.—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி** : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா?

(அ) சென்ற ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் டெல்லியில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர் மாநாட்டில் நமது மாநிலத்திற்கு விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அமோனியம் சல்பேட், யூரியா ஆகியவைகளை கோரி பெறப்பட்ட டன்கள் எவ்வளவு?

(இ) அப்படி வாங்கியிருந்தால் இந்த ஆண்டில் மேற்படி ரசாயன உரங்கள் பற்றாக்குறை நிவர்த்தி செய்யப்பட்டுவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 1967–68-ஆம் ஆண்டில் நமது உறுதியான தேவை அமோனியம் சல்பேட் அளவில் 8·15 லட்சம் டன்னாகும். 23—3—1967, தேதியிட்ட கடிதத்தில் இந்திய சர்க்கார் இம்மாநிலத்திற்கு 1967–68-ம் ஆண்டில் 4·15 லட்சம் டன் (அமோனியம் சல்பேட் அளவில்) ஒதுக்குவதாக குறிப்பிட்டிருந்தனர். ஆனால் பிற்பாடு அதை 5·20 லட்சம் டன்னாக (அம்மோனியம் சல்பேட் அளவில்) உயர்த்தினர். எனினும் இவ்வாண்டிற்கு அவர்கள் ஒதுக்கியிருக்கும் அளவு நம்முடைய உறுதியான உரத்தேவைக்கு குறைவாகவே இருப்பதால் இம்மாநிலத்தில் உரம் வழங்கப்படுவதில் ஓரளவுக்கு பற்றாக்குறை இருக்கும்.

[1968 பிப்ரவரி 15

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மத்திய அரசாங்கம் நமது கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு நமக்குத் தேவையான அளவுக்கு உரம் கொடுக்க முடியாது என்று அறிவித்துவிட்டால் நாம் நமக்குத் தேவையான உரத்தை வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்து கொள்ள முயற்சி செய்ய முடியாதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நமது ராஜ்ய அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் தலையிடுவதற்கில்லை. மத்திய சர்க்கார்தான் வாங்கித் தரவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இந்திய சர்க்கார் நமக். 1967-68-க்கு 5.20 லட்சம் டன் உரம் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதற்கு முந்திய ஆண்டு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டது என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 1966-67-க்கு 6.75 லட்சம் டன் உரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று நாம் கேட்டோம். ஆனால் அவர்கள் 4.33 லட்சம் டன் தான் ஒதுக்கினார்கள். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகம் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. சு. சிவசாமி : மத்திய சர்க்கார் நமது ராஜ்யத்திற்கு சர்க்கரை, உரம் போன்றவைகளை ஒதுக்குவதில் 1967-68-ஆம் ஆண்டில் இருந்து குறைத்திருக்கிறார்களே, அதற்குக் காரணம் இங்கே அரசாங்கம் மாறியிருக்கிறது என்பதுதானா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இது உரத்தைப்பற்றிய கேள்வி, நமக்குப் போதுமான உரம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று பலமுறைகள் வற்புறுத்தியதன் பேரிலும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதல் மந்திரிகளின் மகாநாட்டில் இதை மிகவும் வற்புறுத்தியதன் பேரிலும், மத்திய உணவு அமைச்சர் திரு. ஜக்ஜீவன்ராமின் நல்லெண்ணத்தின் காரணமாகவும் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு கூடுதலாகத்தான் கிடைத்திருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இப்போது மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு எந்த அடிப்படையின் கீழ் உரம் ஒதுக்கி வருகிறார்கள்? நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அளவு கிடைத்திருக்கிறதா? அல்லது குறைந்திருக்கிறதா? ப்ரொக்யூர்மெண்டு கணக்கை வைத்து உரம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா? அல்லது சாகுபடி நில அளவைக்கொண்டு ஒதுக்குகிறார்களா? எந்த அடிப்படையில் ஒதுக்குகிறார்கள் என்பதைக் கூறுவதோடு, நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய அளவு கிடைக்காவிட்டால் அதைப் பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நம்முடைய தேவைக்குக் குறைவாகத்தான் ஒதுக்குகிறார்கள். அதுவும் இன்றைய தினம் அமோக விளைச்சல் தரக்கூடிய ஆடுதுறை ஏ.டி.டி. 27 போன்ற ரகங்களுக்குத்தான் ஒதுக்குகிறார்கள். 1962-இல் இருந்து நம்முடைய தேவையில் பாதி மட்டுமே ஒதுக்கி வந்திருப்பதன் காரணத்

1968 பிப்ரவரி 15]

தினால்தான் தொடர்ந்து பற்றாக்குறை இருந்து வந்திருக்கிறது. நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகக்கூடிய யூரியாவைக் கூட ஓப்பன் மார்க்கெட் என்று சொல்லி, கரி வாங்கிக் கொள்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். கரிக்கும் உரத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை. அதை நமக்கே தரவேண்டும் என்று நாம் கோரி வருகிறோம். நெல் கொடுப்பவர்களுக்குத் தருவதாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் நெல் தருவதாகக் கூறியும் உரம் வந்தபாடில்லை. அந்தப் பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருப்பதனால்தான் இந்தச் சங்கடமான நிலைமை இருக்கிறது.

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, சர்க்காருடைய கொள்கை ஏ.டி.டி. 27-க்கு மட்டும் ரசாயன உரம் அளிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கம் எல்லா இடங்களிலும் எல்லாவகையான நெல்லையும், கிச்சடி சம்பா, சம்பா, கார் போன்ற எல்லாவற்றையும் கொள்முதல் செய்கிறார்களே, ஆகவே அவற்றிற்கும் ரசாயன உரம் அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: நமக்கு வரக்கூடிய உரத்தை எந்த அளவுக்கு பகிர்ந்து அளிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஏ.டி.டி. 27-க்கும் ஹைப்ரீட் ரகங்களுக்கும் அவற்றிற்கு அதிகமாகத் தேவைப்படுவதால் கொடுக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ரகங்களுக்கு உரத்தை அளிக்கவில்லையென்றால் அவற்றின்மூலம் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற விளைச்சல் வராது. அதன் காரணமாகத்தான் அமோக விளைச்சல் ரகங்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் அப்படிப்பட்ட அமோக விளைச்சல் ரகங்களுக்குத் தான் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையொட்டித்தான் (C.O.) 25 (C.O.) 29 இவற்றையெல்லாம் அமோக விளைச்சல் ரகங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களும் அது சம்பந்தமாக விஞ்ஞானிகளைக் கலந்து அனுமதிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுமதித்தால் கூடுதலாக அப்படிப்பட்ட ரகங்களுக்கெல்லாம் உரம் கிடைக்க வழி இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம்: செயற்கை உரம் பற்றாக்குறையாக இருப்பதாலே இயற்கை உரத்தை அபிவிருத்தி செய்யத் திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இயற்கை உரத்திலேயும் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். பசுந்தாள் உரத்தைத் தயார் செய்கிறோம். முனிசிபாலிடிகளிலே குப்பையைச் சேகரித்து கம்போஸ்ட்டு உரம் தயார் செய்கிறார்கள். அப்படித் தயார் செய்வதிலே அகில இந்தியாவிலேயே மதுரை மாவட்டம்தான் முதல் பரிசு பெற்றிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் உரத்திற்காக தமிழ்நாட்டுக்கு வழக்கமாகத் தந்து உதவி வந்த சப்ஸிடியை நிறுத்தி இருக்கிறதே, அதை எப்பொழுது முதல்

[1968 பிப்ரவரி 15

நிறுத்தியிருக்கிறது ? அப்படி நிறுத்தியிருப்பதன் உள்நோக்கம் என்ன ? 1967-ஆம் வருடத்தில் ஏற்பட்ட மிகப் பெரிய மாற்றம்தான் அதற்குக் காரணமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : உள்நோக்கம் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. மத்திய அரசாங்கம் சப்சிடி வழங்கியதற்குக் காரணம் மக்களுக்கு ரசாயன உரம் பிடிக்கவேண்டும், அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் மானியம் வழங்கினார்கள். இப்பொழுது ரசாயன உரத்தை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டு அது தேவை என்று உணர்ந்துவிட்ட காரணத்தினாலே அந்தச் சலுகையை வழங்க முடியாது என்று அவர்கள் தகவல் தருகிறார்கள். உரத்தினுடைய விலை ஏறி இருப்பதாலே சப்சிடி கொடுங்கள் என்று நாம் கேட்டோம். டிவேல்யுவேஷன் காரணமாக 1-4-1967 முதல் ஏற்பட்ட ரூபாய் மதிப்பின் குறைவு காரணமாக ஒரு டன்னுக்கு 8 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு கூடி இருக்கிறது. நெல்லினுடைய விலையைக் கூட்டவேண்டுமென்று விவசாயிகள் கூறுகிற நேரத்திலே உரத்தினுடைய விலையும் கூடியிருக்கிறது என்ற புகார்கள் வருகின்றன. ஆகவே மத்திய அரசாங்கம் மானியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட அவர்கள் முடியாது என்றுதான் சொல்லிவருகிறார்கள்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : சார், இப்பொழுது இருக்கிற உர விநியோக முறையிலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அலாட்மெண்ட் கொடுப்பதினாலே சீசனிலே உரம் போட முடியாமல் போய்விடுகிறது. கிடைக்கின்ற உரத்தை விவசாயிகள் சீசனுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் முன்னாலேயே சேமித்து வைத்து பின்பு ஒரேயடியாக உரத்தைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு இரண்டு மூன்று தவணைகளில்தான் கொடுக்கிறார்கள். வருகிறபொழுது அதை நாம் பகிர்ந்து அளிக்கிறோம். அதிலேகூட சில விவசாயிகள் தேவையில்லாமல் போய்விட்டால் அவர்கள் வைத்திருப்பதை மலிவான விலைக்கு விற்றுவிட்டு பிறகு தேவைப் படுகிற நேரத்தில் உரம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த ஆண்டு இப்படிப்பட்ட சிரமங்கள் இல்லாமல் இருப்பதற்கு மாவட்ட கலெக்டர்கள் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. சு. துரைசாமி : உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி எல்லா மக்களுக்கும் உணவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய வகையில் போதுமான உரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டும்கூட மத்திய அரசாங்கம் போதுமான அளவுக்கு உரம் கொடுக்காத காரணத்தினால் தமிழக அரசாங்கமே உரத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கும் நோக்கம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தமிழக அரசாங்கம் உரத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றாலும் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி தேவையாக இருக்கிறது. மேலும்,

1968 பிப்ரவரி 15]

உணவு அமைச்சர் ஜக்ஜீவன்ராம் அவர்களைப் பார்க்கின்ற போது எல்லாம் நாம் அதிகமாக உரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் ஏற்கனவே அதிகமாகத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதாலே நாம் வாங்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கூடுதலாகக் கேட்டிருக்கிறோம். கிடைக்கும் என்று நம்பலாம். ஏனென்றால் நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்த வாக்குறுதியை, அதாவது உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் காட்டுவோம் என்ற வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றி இருக்கிறோம். அந்த அளவிலேதான் அவர்களும் ஏற்கனவே 1 லட்சத்து, 5 ஆயிரம் டன் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். லைசென்ஸ் வழங்குவதிலேகூட காலதாமதம் ஏற்படும் என்ற காரணத்தினாலே தான் நாம் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளவில்லை.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்: ஏழை விவசாயிகளுக்கு உரம் வழங்கக்கூடிய முறையில் கிராமத்தில் லோன் வாங்கி உரம் வாங்கக்கூடிய பழக்கம் இருக்கிறது. 500 ரூபாய் லோன் வாங்கி உரம் வாங்கவேண்டுமென்றால் 300 ரூபாய்க்குத்தான் உரம் வாங்கவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தக்கூடிய நிலையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அப்படியில்லாமல் விவசாயிகள் தேவைப்படக்கூடிய அளவுக்குத் தங்களுக்குத் தேவையான உரத்தையும் கடனையும் வாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய அளவில் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கட்டாயம் ஒன்றும் இல்லை. எவ்வளவு உரத்திற்காகக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு கொடுப்பார்கள். அம்மையார் அவர்கள் சொல்வதுபோல் 500 ரூபாய் கேட்டால் 300 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்பது இல்லை.

திரு. கே. விநாயகம்: உரம் ஒதுக்குவதிலே, அமோனியம் சல்பேட், யூரியா போன்ற உரங்களை மத்திய சர்க்கார் இன்றைக்கு தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்திருப்பதினாலே குறைவாகக் கொடுப்பதாகவும் ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் காங்கிரஸ்காரர்கள் சர்க்கார் என்று காரணத்தினாலே அதிகமாகக் கொடுத்ததாகவும் ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் எங்கு பார்த்தாலும் பிரச்சாரம் செய்வது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதிகமாகத்தான் அவர்கள் தருகிறார்கள், பாரபட்சமில்லாமல் மத்திய சர்க்கார் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை மந்திரி அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் பேசுகிறார்களோ இல்லையோ திரு. விநாயகம் அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. நான் தமிழிலேதான் பேசினேன். இந்தக் கேள்விக்கு இடம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இதைப் பற்றி ஏற்கனவே என்னுடைய கட்சிக்காரர் கேட்டார். அப்படி ஒன்றும் இல்லை, ஒரு லட்சத்து ஐயாயிரம் டன் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் திரு. மதியழகன் அவர்களும் நானும் வற்புறுத்திக் கேட்ட காரணத்தினாலேதான் இது கிடைத்ததே ஒழிய இல்லா

விட்டால் கிடைத்திருக்காது ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் பயந்து இப்படி வற்புறுத்தாத காரணத்தினாலே தொடர்ந்து உரம் போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்காத நிலை இருந்தது. நாம் கேட்கிறோம், அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இப்பொழுது உருவாகியிருக்கிறது.

திரு. கே. சகாதேவ கண்டர் : தமிழ்நாட்டிலே உரப் பற்றாக் குறையை நீக்குவதற்காக சிறிய சிறிய உரத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி உரப் பற்றாக்குறையை நீக்குவோம் என்று தேர்தல் வாக்குறுதி கொடுத்தார்களே, அதை எப்பொழுது நிறை வேற்றுவார்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மூலக்கேள்விக்கும் இந்தக் கேள்விக்கும் தொடர்பு கிடையாது.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் சர்க்கரை முதலியவை விநியோகம்

*43 வினா.—**திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி :** மாண்புமிகு சட்ட கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மாவட்டங்களில் உள்ள கூட்டுறவு சப்ளை மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளிடமிருந்து ரசாயன உரங்கள், சர்க்கரை முதலிய பல்வேறு பண்டங்களைத் தாலுகா கூட்டுறவு சப்ளை மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளின் மூலம் வழங்குவதற்கான திட்டம் ஏதும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சேலம், மதுரை, திருநெல் வேலி, மாவட்டங்களிலுள்ள தாலுகா கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களையும், வட ஆற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் சில கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் தவிர மற்ற எல்லா தாலுகா கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களிடமும் இரசாயன உரங்களின் மொத்த வினியோகம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கிராம நாணயச் சங்கங்கள் ஆரம்பக் கூட்டுறவுப் பண்டக சாலைகள் மட்டுமின்றி தாலுகா விற்பனைச் சங்கங்கள் மூலமாகவும் சர்க்கரை வினியோகிக்கப்படுகிறது.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவரவர்களே, என்னுடைய கேள்வியின் தாத்பரியம் என்னவென்றால் . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாவாகக் கேளுங்கள்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : டிஸ்ட்ரிக்ட் மார்க்கெடிங் சொசைடி யிலே விநியோகிக்கக்கூடிய உரம் டிஸ்டிரிக்ட் மார்க்கெடிங் பிராஞ்சுகளிலேதான், அதாவது ஐக்கிய நாணய சங்கத்தின் மூல மாகத்தான் விநியோகிக்கவேண்டுமென்று செய்யவேண்டும். தாலுகா மார்க்கெடிங் சொசைடிகளிலேயிருந்து விநியோகிக்கக் கூடாது. அப்படிக் கொடுத்தால் ஒரு சிலர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் அவை வந்து அவர்கள் இஷ்டம்போல் நடக்கிறார்கள். ஆகவே, டிஸ்ட்ரிக்ட் மார்க்கெடிங் பிராஞ்சு மூலமாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?